

- 3) Czy w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, gdy istnieje prawomocny akt Komisji Europejskiej, w drodze którego zastosowano wobec państwa członkowskiego korektę finansową z powodu nieprawidłowości w wydatkowaniu środków Unii Europejskiej w ramach trzech różnych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, właściwe organy krajowe, aby dokonać zgodnej z prawem korekty finansowej na podstawie art. 98 rozporządzenia nr 1083/2006, mają obowiązek przeprowadzenia własnego postępowania w celu stwierdzenia nieprawidłowości?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy należy założyć, że prawo osób do udziału w postępowaniu dotyczącym dokonywania korekty finansowej przez państwa członkowskie jest zagwarantowane zgodnie z prawem do dobrej administracji na podstawie art. 41 karty?
- 5) Czy art. 47 karty należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, w której istnieje prawomocny akt Komisji Europejskiej dokonujący wobec państwa członkowskiego korekty finansowej z powodu nieprawidłowości w wydatkowaniu środków Unii Europejskiej w ramach trzech różnych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, jest związany ustaleniami i wnioskami Komisji Europejskiej, gdy ma on orzekać w przedmiocie skargi na dokonanie korekty finansowej przez właściwy organ krajowy w odniesieniu do jednego z tych postępowań o udzielenie zamówienia, czy też z przytoczonego przepisu prawnego wynika, że w ramach wszechstronnego postępowania sądowego, przy użyciu wszystkich przewidzianych prawem środków, powinien on ustalić i zbadać prawnie istotne fakty i okoliczności sporu, aby w ten sposób znaleźć odpowiednie rozwiązanie prawne?
- 6) W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi, że sąd krajowy jest związany decyzją Komisji Europejskiej, łącznie z jej ustaleniami faktycznymi, czy można przyjąć, że zagwarantowane są prawa osób, wobec których zastosowano korektę finansową, do skutecznego środka prawnego i do rzetelnego procesu sądowego na podstawie art. 47 karty?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. 2006, L 210, s. 25).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário
(Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 14 lipca 2022 r. –
NO/Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-472/22)

(2022/C 424/27)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NO

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 TFUE (swoboda przedsiębiorczości) lub art. 63 TFUE (swobodny przepływ kapitału) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu lub praktyce podatkowej państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dla celów podatku od dochodów osoby fizycznej w tym państwie członkowskim ulga podatkowa, polegająca na opodatkowaniu 50 % zysku wynikającego ze zbycia udziałów w spółce, ma zastosowanie do zbycia udziałów w spółkach prawa krajowego, lecz nie do zbycia udziałów w spółkach utworzonych w innym państwie członkowskim?

- 2) Czy art. 49 TFUE (swoboda przedsiębiorczości) lub art. 63 TFUE (swobodny przepływ kapitału) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu lub praktyce podatkowej państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dla celów podatku od dochodów osoby fizycznej w tym państwie członkowskim ulga podatkowa, polegająca na opodatkowaniu 50 % zysku wynikającego ze zbycia udziałów w spółce, ma zastosowanie do zbycia udziałów w spółkach mających faktyczną siedzibę na terytorium krajowym, lecz nie do zbycia udziałów w spółkach mających faktyczną siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego?
- 3) Czy art. 49 TFUE (swoboda przedsiębiorczości) lub art. 63 TFUE (swobodny przepływ kapitału) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu lub praktyce podatkowej państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dla celów podatku od dochodów osoby fizycznej w tym państwie członkowskim ulga podatkowa, polegająca na opodatkowaniu 50 % zysku wynikającego ze zbycia udziałów w spółce, ma zastosowanie do zbycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową na terytorium krajowym, lecz nie do zbycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową na terytorium innego państwa członkowskiego?
- 4) Czy art. 49 TFUE (swoboda przedsiębiorczości) lub art. 63 TFUE (swobodny przepływ kapitału) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu lub praktyce podatkowej państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dla celów podatku od dochodów osoby fizycznej w tym państwie członkowskim ulga podatkowa, polegająca na opodatkowaniu 50 % zysku wynikającego ze zbycia udziałów w spółce, ma zastosowanie do zbycia udziałów w spółkach prowadzących działalność gospodarczą na terytorium krajowym, lecz nie do zbycia udziałów w spółkach prowadzących działalność gospodarczą na terytorium innego państwa członkowskiego?
- 5) Czy zasadę zakazującą praktyk stanowiących nadużycie należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do zbycia udziałów w spółce, takiego jak w niniejszej sprawie, które w istocie wywołuje skutek równoważny wypłacie dywidendy i którego forma prawna została wybrana przez podatnika w zasadniczym celu uzyskania korzyści podatkowej wynikającej z prawa krajowego i mającej zastosowanie ściśle do zysków kapitałowych ze sprzedaży papierów wartościowych w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie, w których przyznanie podatnikowi rozpatrywanej ulgi podatkowej zależy od możliwości powołania się przez niego na swobodę przedsiębiorczości ustanowioną w art. 49 TFUE lub na swobodny przepływ kapitału ustanowiony w art. 63 TFUE oraz skorzystania przez niego z tych swobód?
- 6) Czy zasadę zakazującą praktyk stanowiących nadużycie należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby podatnik powołał się na swobodę przedsiębiorczości (zgodnie z art. 49 TFUE) lub na swobodny przepływ kapitału (zgodnie z art. 63 TFUE) i skorzystał z tych swobód w celu uzyskania przewidzianej w prawie krajowym korzyści podatkowej z tytułu zysków kapitałowych wynikających ze zbycia udziałów w spółce, w przypadku gdy głównie w celu uzyskania tej korzyści podatkowej podatnik ów dokonał transakcji, której skutek jest w istocie równoważny wypłacie dywidendy, takiej jak zbycie udziałów?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy podatnik może powołać się na pewność prawa lub na uzasadnione oczekiwania, aby sprzeciwić się odmowie uznania zasad swobody przedsiębiorczości lub swobodnego przepływu kapitału na podstawie zasady zakazującej praktyk stanowiących nadużycie i uzasadnić w ten sposób ową praktykę stanowiącą nadużycie?
- 8) Czy zasadę zakazującą praktyk stanowiących nadużycie należy interpretować w ten sposób, że jej zastosowanie zależy od ustalenia, czy spełnione są przesłanki zastosowania ogólnego przepisu prawa krajowego, dotyczącego zwalczania nadużyć?
- 9) Czy zasadę zakazującą praktyk stanowiących nadużycie należy interpretować w ten sposób, że jej stosowanie zależy od powołania się na nią przez organy krajowe?
- 10) Czy zasadę zakazującą praktyk stanowiących nadużycie należy interpretować w ten sposób, że jej stosowanie zależy od przestrzegania przez krajowe organy podatkowe postępowania przewidzianego dla stosowania ogólnego przepisu prawa krajowego, dotyczącego zwalczania nadużyć?
- 11) Biorąc pod uwagę, że sąd krajowy ma ograniczone uprawnienia w zakresie oceny zgodności aktów podatkowych z prawem i orzeczenia o stwierdzeniu ich nieważności lub utrzymaniu ich w mocy w porządku prawnym, nie zastępując organu podatkowego, czy zasadę zakazującą praktyk stanowiących nadużycie należy interpretować w ten sposób, że sąd arbitrażowy jest uprawniony do zmiany kwalifikacji/zmiany definicji/zmiany oceny transakcji stanowiącej nadużycie i zastosowania odpowiednich przepisów krajowych do transakcji, która istniałaby zamiast niej?